

Pazar Okulu: Çocuklar ve İbadet

Hristiyan ailelerin en büyük sorumluluklarından biri, çocuklarını Yahve'nin sözünde eğitmek ve onların ruhsal gelişimini küçük yaşlardan itibaren desteklemektir. İnanç yalnızca yetişkinlere özgü değildir; Kutsal Kitap'ta çocukların eğitimi Tanrı'nın buyruğu olarak görülür. Pazar okulları da bunun için tasarlanmıştır.

“Onları Rab'bin terbiye ve öğüdüyle büyütün.” (Efesliler 6:4)

Mesih'te Kardeşler topluluğunda Türkçe dilinde Pazar Okulu, yeterli çocuk katılımcısı olmaması nedeniyle şu an toplu şekilde yapılmamaktadır. Ancak bu durum çocuk hizmetinin sona erdiği anlamına gelmez. Aksine, Pazar okulu talep eden ailelere özel olarak birebir çevrimiçi dersler sunulmaktadır. Böylece her çocuğa yaşına uygun, etkileşimli ve kişisel bir eğitim imkânı sağlanır.

Yasa'nın Tekrarı 6:6-7, Tanrı'nın sözlerinin çocuklara öğretilmesini zorunlu bir görev olarak tanımlar. Bu ayetler, çocukların küçük yaşta imanla tanıştırılmasının önemsiz ya da ertelenebilir bir konu değil, ilahi bir buyruk olduğunu gösterir.

Pazar okulunun amacı kuru bilgi yüklemek değil, iman kültürünü temelden inşa etmektir. Peygamberler, İsa Mesih'in yaşamı, dua, ibadet ve ahlaki değerler yaşına uygun biçimde anlatılır. Bu süreç sadece zihinsel bir aktarım değildir; karakter gelişimini de hedefler. Sevgi, sabır, doğruluk, paylaşma, şükür gibi değerler, Galatyalılar 5:22'de Ruh'un ürünü olarak tanımlanan erdemlerle uyumludur. Çocuklar öğrendiklerini etkinlikler, çizimler, küçük ödevler, sorular ve sohbetlerle pekiştirerek kalıcı hale getirirler.

Kutsal Kitap'ta çocuklar toplumun kenarında değil, Tanrı halkının içinde yer alır. İsrail'de ibadet zamanlarında çocuklar da topluluğun arasındaydı. Mesih, onların ruhsal değerini özellikle vurgulamış ve “Bırakın çocukları. Bana gelmelerine engel olmayın!

Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerininindir.” (Matta 19:14) diyerek onların iman yolculuğuna dâhil edilmesini emretmiştir. Mezmur 8:2'de “Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.” ifadesi, onların ibadet hayatında pasif değil etkin bir rolü olduğuna işaret eder.

Bugün verilen eğitim, yarının hizmetine dönüşür. Timoteos'u hatırlayalım! Onun imanının kaynağında annesinin ve büyükannesinin öğrettiği Kutsal Yazılar vardır; Pavlus ona “kutsal yazıları çocukluğundan beri biliyorsun” (2. Timoteos 3:14-15) diye hatırlatır. Çocukluk döneminde yerleşen inanç, ileriki yaşlarda kişinin dünyaya, aileye ve Tanrı'ya bakışını belirler. Yaş ilerledikçe ahlaki, ruhsal ya da sosyal krizlere rağmen imandan tamamen kopmamasının temelinde çocuklukta alınmış sağlam bir eğitim vardır.

Çocuklar yalnızca geleceğin yetişkinleri değil, aynı zamanda geleceğin müjdecileridir. Bugün öğrendikleri hakikatler yalnızca teorik bilgiler olmayacak aynı zamanda onların karakterini, seçimlerini ve Tanrı ile ilişkilerini şekillendirecektir. Bu bilinçle hareket eden aileler, Yeşu'nun “Ben ve ev halkım Yahve'ye kulluk edeceğiz” (Yeşu 24:15) sözüne sadık kalmaya çalışırlar. Çocuğun ruhunu beslemek, Tanrı'ya olan sevginin sadece sözde değil eylemde de gösterilmesidir.

Pazar okulu sadece bir etkinlik değil, bir yetiştirme biçimidir. Doğru temellerle büyütülen çocuk, ileride Tanrı'nın halkına hizmet eden biri olabilir. Bu nedenle ailelerin bireysel ders talebinde bulunmaları hem teşvik edilir hem de sevinçle karşılanır. Her çocuk, Yahve'nin gözünde değerlidir ve iman yolculuğuna geç kalmadan dâhil edilmelidir.